

somheder, som kommer i lag med nogle andre, der har helt andre hensigter og vil svindle og bedrage. Vi har i dag en række sager, hvoraf en del verserer og andre måske kan komme til at versere ved domstolene. Det er virksomheder, der ud fra mit bedste skøn bestemt har haft ordentlige, reelle hensigter, men alligevel er endt i en suppedas, fordi systemerne ikke har virket og de har påtaget sig et meget stort erstatningsansvar.

Det er altså også en beskyttelse af vort erhvervsliv og vore virksomheder og ikke mindst transportvirksomheder. De, der ønsker at gøre det rigtige, får også de rigtige redskaber, så de ikke pludselig ender i en situation, hvor nogle store garantier bliver aktuelle.

Så havde hr. Frank Aaen også en bemærkning om transport af fordringer, og i det hele taget er der budet en række spørgsmål, som vi selvfølgelig vil gøre os umage for at give nogle hurtige og gode besvarelser af.

Jeg kan sige om ikrafttræden af de nye regler om transport af fordringer i momsloven, kilde-skatteloven og arbejdsmarkedsfondsloven, at man vil kunne se af hele forløbet og af hørings-svarene i bemærkningerne, at der har været nogle ønsker om ændringer og nogle diskussioner her og der.

Der pågår i øjeblikket i Justitsministeriet og Skatteministeriet en undersøgelse af, om den ikrafttrædelsesbestemmelse, som er foreslået i lovforslaget, er den mest hensigtsmæssige. Vi undersøger, om det vil være muligt også at give bestemmelsen virkning for transporter, der er udstedt før lovforslagets fremsættelse, og såfremt konklusionen bliver, at ikrafttrædelsesbestemmelsen kan og bør udformes sådan, at det kan ske, vil jeg komme med et ændringsforslag under behandlingen. Men det er som sagt et arbejde, der foregår i øjeblikket i Justitsministeriet og Skatteministeriet, så vi er helt sikre på, at det, vi når frem til, også bliver så juridisk korrekt som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Selvfulgelig kan det, jeg foreslår, give nogle virksomheder nogle problemer, og derfor forestiller jeg mig også, at det i givet fald er noget, man vedtager på EU-plan, at det skal være sådan. Problemet er jo de åbne grænser i EU.

En mulighed er f.eks., at man på EU-plan beslutter, at den mindste afgift, der eksisterer i noget EU-land, altid betales forlods; det vil i

hvert fald begrænse problemet en del, og lad os prøve at arbejde videre med det. Men det er formentlig ikke realistisk i denne sammenhæng her, så vi vil måske bruge kræfterne på at støtte lovforslaget. Jeg vil bare sige, at vi er meget optaget af, at man undgår at åbne for de svigmuligheder, for det mener vi er den vigtigste måde at bekæmpe svig på.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 43: Forslag til lov om ændring af lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem de nordiske lande og lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Tyskland. (Lempelse for udenlandsk skat af lønindkomst).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 13/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Hensigten med dette forslag er at fjerne en del af grundlaget for spekulation ved at bo i Danmark og arbejde i et nordisk naboland eller Tyskland.

Det er vigtigt at holde sig for øje, at lovforslaget ikke medfører ændringer for grænsependlere, der er socialt sikrede i arbejdslandet. Lovforslaget sigter alene på at fjerne den positive særbehandling, som en gruppe af lønmodtagere i denne kategori er genstand for. Det drejer sig om dem, der er socialt sikrede i Danmark og derfor ikke betaler sociale bidrag i arbejdslandet. De har i øjeblikket en skatterabat,

fordi de er beskattede efter reglerne for udenlandsskat i Danmark, men de manglende sociale bidrag til udlandet bliver ikke modregnet.

Den konkrete lempelse skal ændres til højst at modsvare den udenlandske skat, som lønmodtageren faktisk betaler, når han eller hun er sikret her i landet. Denne ændring skal erstatte det nuværende princip, som medfører, at skatten i Danmark sættes ned, uden at der tages højde for, hvor meget den pågældende betaler i skat til udlandet. Dermed falder fristelsen til at flytte ens arbejdsplads udenlands uden at flytte fra Danmark bort, og det vil vise sig at være retfærdigt og nødvendigt, ikke mindst når Øresundsforbindelsen står færdig næste år. Det kunne betyde voldsomme problemer for det danske eller i hvert fald det østjællandske arbejdsmarked, hvis man kunne kombinere dansk social sikring med lav svensk marginalskat.

Som understreget rammer vi med dette forslag ikke den almindelige grænsependler, som er socialt sikret i arbejdslandet, og det er jo i øvrigt heller ikke et forslag, der er de mange penge i; ministeren skønner et merprovener på omkring 30 mio. kr. næste år. Men det er til gengæld et forslag med styrket social og skattemæssig retfærdighed, så Socialdemokratiet kan støtte forslaget.

Kim Andersen (V):

Da Venstres ordfører, hr. Svend Aage Jensby, er forhindret i at være til stede, skal jeg hermed tilkendegive hans og dermed Venstres synspunkter om det af skatteministeren fremsatte lovforslag.

Lad mig indledningsvis slå fast, at de dobbeltbeskatningsoverenskomster, Danmark har indgået med henholdsvis Tyskland og de nordiske lande, og som man nu foreslår ændret ved at gå fra eksemptionsprincippet til creditprincippet, kun er ganske få år gamle, nemlig fra 1995 og 1996. Jeg må dernæst fremhæve, at de EU-retlige regler om social sikring er mere end 28 år gamle, nemlig fra 1971.

Det anføres i fremsættelsen til forslaget, at dets formål er »at ophæve utilsigtet skattemæssig favorisering af personer med bopæl i Danmark og arbejde i et af de andre nordiske lande eller Tyskland . . . fordi de er socialt sikret i Danmark. De slipper derfor billigere end andre skatteydere . . .«.

Det anføres også, at overenskomsterne indeholder en bemyndigelse for regeringen til at skifte lempelsesprincip fra eksemption til credit,

at en principændring kan gennemføres administrativt, at Folketinget desuagtet skal have mulighed for at forholde sig til principændringen, og at Danmark nu ønsker at skifte princip.

Jeg kan klart og utvetydigt sige til skatteministeren, at Venstre ikke ønsker at skifte princip, og den uhyre venlighed, som ministeren udviser ved at forelægge spørgsmålet for Folketinget, betragter vi som et forsøg på at få os med til en skærpet beskatning af talrige mennesker, nemlig de medarbejdere ved danske virksomheder, der påtager sig arbejde i udlandet til gavn for dansk eksport og valutaindtjening: de chauffører, der tilbringer talrige timer på landevejene til gavn for Danmark, de læger og sygeplejersker, der påtager sig job i deres fritid i et andet land, ansatte i internationale koncerner og danske håndværkere, der af deres arbejdsgivere udstationeres eller udlejes i kortere perioder eller arbejder i rotation mellem f.eks. Danmark og Norge.

Det er alle sammen mennesker, der påtager sig den ulempe, det er at være borte fra hjem og familie, og som ofte lever og bor under primitive, midlertidige forhold. Det er personer, som Venstre ønsker at belønne, men som ministeren nu fra årsskiftet vil beskutte, så de mister op til flere tusinde kroner pr. måned i nettoindkomst.

Når ministeren anfører, at der foreligger en utilsigtet skattefavorisering, er det enten urigtigt eller endnu et eksempel på ministerens manglende overblik, jævnfør at overenskomsterne som nævnt kun er ganske få år gamle, eller endnu et eksempel på ministerens grundliggende filosofi om, at ingen må slippe billigere, uanset de ulemper, de i øvrigt påtager sig.

Hvis der gennemføres et principskifte, vil det svække danske virksomheders konkurrenceevne på en række eksportområder og medføre tab af valutaindtjening, f.eks. inden for byggesektoren, fordi virksomhederne vil blive stillet over for krav om lønstigninger. Som en skatteekspert fra Hamburg har udtalt til Børsen den 14. september 1999, side 17, er der tale om en bombe under eksporten.

Vi kan som nævnt ikke støtte forslaget. Der har været mange indsigelser imod det, og jeg opfordrer ministeren til at lytte til de mange protester mod lovforslaget, der er fremsat af bl.a. LO, dansk erhvervslivs forskellige organisationer og enkeltpersoner, og tage forslaget af bordet. Ellers er løftet om at give dansk erhvervsliv bedre vilkår blot endnu et eksempel på et tomt løfte fra regeringens side.

Flemming Hansen (KF):

Som udgangspunkt mener vi i Det Konservative Folkeparti, at der er god brug for en revidering af reglerne på området. Men regeringens interesse i at få folk ser endnu en gang ud til at have taget overhånd, og vi vil derfor fra konservativ side stille os skeptiske over for forslaget.

Forslaget sigter mod de mennesker, der har job i udlandet, men stadig har bopæl i Danmark, og meningen er, at de skal nu beskattes efter de danske skatteregler. Det kan for så vidt være i orden, såfremt der er sagligt belæg for en sådan ændring, men det er ikke i orden, hvis det er ensbetydende med, at man trækker tæppet væk under de berørte mennesker alene for at øge statens skatteprovenu.

Når man læser lovforslaget, kan man få det indtryk, at der er en stor skattemæssig gevinst at hente ved at arbejde i udlandet; men sådan forholder det sig jo ikke i virkeligheden. For det første er lønningerne selvsagt fastlagt under hensyntagen til de gældende skatteregler, dernæst reduceres alle skattefradrag såsom personfradrag, renter på bolig m.v. i forhold til lønnen i udlandet, og sidst, men ikke mindst, afholdes der typisk forholdsvis store rejseudgifter. Det drejer sig f.eks. om flybilletter, hotelophold og kostforplejning.

Jeg vil i den forbindelse gerne benytte lejligheden til at spørge ministeren, om der i beregningerne for statens merprovenu er taget højde for de skattemæssige fradrag, der kommer i spil, når beskattningen atter foregår i Danmark.

Det er ulykkeligt at søge at indføre en sådan lov med virkning allerede fra årsskiftet. Loven vil medføre en gevaldig udhulning af de berørte menneskers indkomst, idet aflønningen selvsagt er baseret på de nuværende skatteregler. Derfor kræver almindelig anstændighed, at man giver disse mennesker en mulighed for at omstille sig til de ændrede regler, således at man ikke ender med at tvinge folk fra hus og hjem på grund af unødigt hastværk.

Vi er desuden gjort bekendt med, at en vedtagelse af dette forslag vil ramme en stor gruppe arbejdere, til hvem der sandsynligvis ikke vil være et tilsvarende job at få inden for landets grænser. Det drejer sig om mandskab i bygge-, anlægs- og oliebranchen, som udlejes til Norge. Disse mennesker rejser udenlands for at få et arbejde i stedet for at gå arbejdsløse i Danmark. Gennemførelse af lovforslaget, som det foreligger, vil efter al sandsynlighed medføre, at en

stor del af disse mennesker ikke længere vil rejse ud for at finde arbejde, idet det ikke længere vil være økonomisk fornuftigt. Holder dette stik, vil disse mennesker kunne stille sig op i arbejdsløshedskøen, og spørgsmålet er, om skatteministeren har medtaget dette i sine beregninger over statens merprovenu.

I Det Konservative Folkeparti har vi det princip at tage mest muligt hensyn til borgerne og ikke til statens provenu, og vi forholder os derfor fra konservativ side afventende. Vi afventer udvalgsarbejdet, før vi tager endelig stilling til lovforslaget.

Så skal jeg sige, hvad jeg glemte indledningsvis, at det er hr. Brian Mikkelsen, der er ordfører på forslaget. Han er forhindret i at være til stede, så jeg har oplæst hans tale.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Flemming Hansen, om han mener, det er rimeligt, at det manglende sociale bidrag, som ikke bliver betalt, skal kompenseres på en sådan måde, at arbejdsgiveren giver en mindre løn, og at det altså er arbejdsgiveren, der får fortjenesten af det manglende sociale bidrag.

Aage Frandsen (SF):

I SF har vi også set, at der er en række repræsentanter for organisationer og en række enkeltpersoner, som er utilfredse med dette lovforslag, og vi har det sådan, at vi selvfølgelig vil studere deres synspunkter nærmere. Vi vil i hvert fald ikke umiddelbart tage dem for gode varer, bare fordi der er nogle, der siger, at det her er noget forfærdeligt noget, og at det er uretfærdigt over for de pågældende mennesker. Men vi vil godt kigge på, om der er nogle problemer i det lovforslag, der foreligger.

Men intentionen i lovforslaget er under alle omstændigheder rigtig. Når vi har forskellige skattesystemer landene imellem og i øvrigt har arbejdsmarkeder, der går på tværs af grænserne, kan det ikke undgås, at man er nødt til at tage sine forholdsregler, for ellers betyder det simpelt hen nogle voldsomme favoriseringer af nogle bestemte mennesker, og det må siges at være utilsigtet i henhold til lovgivningen. Hvis man endelig vil støtte nogle mennesker, der skal tage job i udlandet, må man vel hellere gøre det ad fordøren i stedet for ad skattevejen, altså ad bagdøren. Så vi er tilhængere af tanke-

gangen i forslaget. Vi mener, det er nødvendigt at gennemføre det.

Det, man så kan undre sig over, er, at med sidste finanslov blev forskellen endnu større, for da fjernede man den lillebitte smule arbejdsgiverbidrag, der var i forbindelse med skattereglerne i Danmark. De blev altså fjernet helt, så nu er forskellen blevet endnu større.

Det, vi givetvis på et tidspunkt skal have – og det har vi også ønsket i form af en forespørgsel – er en diskussion af hele vort skattesystem, for i øjeblikket er der altså nogle, der siger: Jamen nu kan man ikke betale mere i skat dér, nu er der problemer dér, og nu er der problemer dér. Men man anviser bare ikke, hvor pengene så skal komme fra. Det er let at sige, at man ikke må have skat her og der, men så mener jeg bare, at så skal pengene enten komme et andet sted fra, eller også har vi ikke pengene.

Vi mener, at når vi har de skatteordninger, vi har i Danmark, er dette forslag nødvendigt. Vi vil gerne kigge på, om der er nogle utilsigtede ting i det, men for os er det tilsigtede en ligestilling for de mennesker, det drejer sig om her, med andre mennesker, så derfor kan vi støtte forslaget.

Provenuet i forslaget er på 30 mio. kr., og det ligger sådan i grænseområdet for, om det er noget, vi betragter som en del af finansloven, eller noget, vi betragter som en fornuftig lille handling under alle omstændigheder. Det lader jeg ligge indtil videre, men umiddelbart vil vi nok sige, at det er en lille ting, som vi under alle omstændigheder skal have klaret. Men lad nu usikkerheden på det punkt være et stykke tid endnu, og så vender vi tilbage til at tage endelig stilling til det. Men vi støtter altså ideen og tankegangen og indholdet i forslaget.

Klaus Kjær (DF):

Ved en overgang fra eksemptionsprincippet til creditprincippet vil nogle, om end få, danske borgere, der har arbejdet i de andre nordiske lande og Tyskland, blive uforholdsmæssigt hårdt ramt.

I Dansk Folkeparti synes vi ikke, det gør så meget, at nogle danskere er lidt lempeligere beskattet end flertallet, og det arbejde, der her er tale om, er jo næsten altid forbundet med store afsavn, lange rejsetider og øgede udgifter i øvrigt.

Ved omlægning til creditprincippet vil danske arbejdstagere ikke længere være specielt tilskyndet til at tage arbejde i vore nabolande, og

alternativet vil i mange tilfælde være arbejdsløshed, da mange af de arbejdsopgaver, som udføres i f.eks. Norge og Sverige, overhovedet ikke eksisterer i Danmark. Som eksempel kan nævnes arbejde på boreplatforme, minedrift, skovdrift osv.

Det dansk udførte arbejde i udlandet har naturligvis en eksportskabende effekt, da kontakten til eksporterhvervene netop skabes ved, at man er på stedet i det pågældende land og kan tage vare på kontakterne og på tilsvarende måde sørge for at sikre eksportmuligheder for Danmark.

Provenuet i sig selv, 30 mio. kr., kan vel næppe begrunde forslaget, og jeg kan heller ikke forestille mig, at regeringen ville stille et for visse arbejdstagere så upopulært forslag, hvis det alene var provenuet på de 30 mio. kr., der var afgørende. Jeg tror, regeringen har i tankerne, at den kommende broforbindelse mellem Danmark og Sverige vil medføre, at forholdsvis mange danskere vil tage arbejde i Sverige ved bevarelsen af det nuværende eksemptionsprincip, hvor der ikke foreligger de gener og afsavn, som normalt forbindes med arbejde i udlandet, og at det kan gå hen og blive et problem.

For Dansk Folkeparti er det således en vægtning af bevarelsen af en ordning, som traditionelt har tilgodeset helt specielle erhvervsmæssige forhold, og en vægtning af, at det i Øresundsregionen alene af skattemæssige årsager måske bliver mere og mere udbredt at tage arbejde i Sverige. Vi vil under udvalgsbehandlingen arbejde på at få løst denne åbenbart modstridende problemstilling og vil tage forbehold for vores stillingtagen til forslaget indtil efter udvalgsbehandlingen.

Sonja Albrink (CD):

Man kan spørge sig selv, om det, som dette forslag skal rette op på, er hensigtsmæssigt. Er det hensigtsmæssigt at sige, at det med, at nogle har en utilsigtet skattemæssig favorisering, er rigtigt?

På den anden side må man jo også erkende, at en ændring fra en eksemptionslempelse til en creditlempelse for denne ganske vist beskedne gruppe personer vil kunne betyde en betragtelig nedgang i den disponible indkomst for disse familier, som har indrettet deres tilværelse efter indkomstgrundlaget og den skattemæssige behandling, der følger af et arbejde, hvor en væsentlig del af arbejdsindsatsen lægges i et andet nordisk land eller i Tyskland.

Og det er jo ikke alene de berørte familier, der har indrettet deres forhold efter disse særlige skattemæssige regler. Vi ved, at også virksomhederne har det, og der er næppe tvivl om, at de skattemæssige regler har ført til overvejelser i forbindelse med de lønaftaler, der er indgået med de pågældende medarbejdere, og at reglerne dermed indirekte har været med til at styrke virksomhedernes konkurrenceevne.

Der er altså nogle ting, som man bør have med i sine betragtninger, når man taler om at ændre lempelsesprincipperne. Det er trods alt regeringen og Folketinget, der har skabt mulighederne for denne udnyttelse af eksemptionslempelsen, og spørgsmålet er derfor også, om man bør rive tæppet væk under folk med så kort varsel, som forslaget lægger op til her.

Der er ikke det store provenu i forslaget. Det har flere ordførere også været inde på.

Så i CD vil vi tage endelig stilling til forslaget, når vi har været gennem udvalgsbehandlingen. Vi vil kigge nærmere på de henvendelser, der er kommet, og derefter vil vi komme med vores klare mening til sin tid.

Morten Helveg Petersen (RV):

En vedtagelse af lovforslaget betyder, at der sker en skattemæssig ligestilling mellem lønmodtagere, der bor og arbejder i Danmark, og lønmodtagere, der bor i Danmark, men arbejder i henholdsvis de nordiske lande og Tyskland.

Vi ønsker ikke, at lønmodtagere forskelsbehandles, og derfor bifalder vi skatteministerens fremsættelse af forslaget om at ændre reglerne for lempelse af udenlandsk skat i forhold til de nordiske lande og Tyskland, så lempelsen højst svarer til den faktisk betalte udenlandske skat, hvis de pågældende er socialt sikrede i Danmark.

Med forslaget sikres det, at der ikke eksisterer egentlige skattemæssige incitamenter til at flytte skatteadresse til et andet land og samtidig være socialt sikret i Danmark. Man vil ikke længere kunne opnå den samme lempelse af skatten som følge af medregning af en fiktiv indbetaling af sociale bidrag i arbejdslandet.

Det Radikale Venstre kan støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Dobbeltbeskatningsaftaler går jo ud på, at man ikke betaler skat to gange af de samme penge, og derfor lempes man med den skat, der er betalt. Men selvfølgelig skal man ikke lempe med

mere end den skat, der er betalt, for når man gør det, er det et tilskud og ikke en retfærdighed.

Vi synes ikke, der er grund til at betale tilskud på dette område. Vi mener, at virksomhederne skal betale den løn, der skal betales, og betale de omkostninger, der skal til, for at lønmodtagere vil tage arbejde i udlandet, hvis en virksomhed gerne vil have det. Derfor er vi positivt indstillet over for forslaget. Det er logisk, og ingen med sund fornuft kan i virkeligheden være imod det efter vores opfattelse.

Man kan sige, at nogle måske har indrettet sig efter reglerne, og der kan komme nogle henvendelser til os, der gør, at vi må se på, om vi er for hårde ved at gøre det for hurtigt, eller hvad ved jeg. Det vil jeg også kigge på, men som udgangspunkt vil jeg sige, at man skal støtte lovforslaget. Men jeg vil tage det forbehold, som andre også har taget, at det er afhængigt af, hvad der i øvrigt sker i det politiske efterår i Danmark, hvad der sker angående finansloven. Der vil vi også tage forslaget her med, selv om jeg dog vil tro, at det vil falde ind under bagatelgrænsen. Men da hr. Aage Frandsen gav bolden op på den måde, som han gjorde, følger jeg mig også foranlediget til at gøre det.

Vi er positive over for lovforslaget.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg synes, man skal begynde med at stille dette spørgsmål: Er det i vores interesse, at der er nogle danskere, der tager arbejde i vore nabolande? Jeg tror, at hvis vi f.eks. ser på Nordjylland, hvor der er en betydelig ledighed, og hvor ledighedsprocenten er større end gennemsnitligt i Danmark, vil vi se, at det er værdifuldt, at der er nogle, der tager arbejde eksempelvis i Norge, frem for at de går ledige herhjemme.

Jeg synes, vi her kommer ud, hvor vi skal foretage en afvejning. Følger man ministerens forslag, fjerner man eller mindsker man i hvert fald incitamentet til at tage arbejde uden for landets grænser. Er det i vores interesse?

Jeg må derfor sige, at dette forslag er også jeg kritisk undersøgende og vurderende over for, og jeg vil vurdere, om ministeren har fundet balancen. Ud fra en logisk betragtning af forslaget lyder det, som om vi lige må ophæve det her, men er der ikke nogle utilsigtede virkninger, som vejer så tungt, at forslaget i hvert fald bør modificeres? Det må vi se på.

Skatteministeren (Ole Stavad):

For at starte med den sidste ærede ordfører vil jeg gerne understrege, at forslaget her er næsten så modificeret, som det overhovedet er muligt at gøre det. Det er sådan, at hvis man er grænsegænger, bliver man overhovedet ikke berørt af det, og hvis vi f.eks. tager de sydslesvigske skoler, som betaler et delvist socialt bidrag, bliver de ikke omfattet af det.

Jeg har altså sjældent haft et forslag, hvor jeg har været så forundret over, at så mange mennesker, som jeg anser for at være kloge, kan sige noget, der lyder så dumt, og her tænker jeg ikke først og fremmest på ordførerne her i salen. De har såmænd kun været et ekko af noget af det, vi har hørt diverse organisationer sige, inden vi nåede frem til salen her. Jeg undrer mig specielt over dansk erhvervsliv og – man skal aldrig skære alle over én kam – visse organisationers udtalelser.

Jeg mener, at hvis den retstilstand, vi har i dag, blev opretholdt, ville det set fra en dansk synsvinkel være lodret erhvervsskadeligt.

Eksempel: Man placerer sin hovedvirksomhed i Sverige og sin bivirksomhed i Danmark, og man sørger for, at medarbejderne bor i Danmark. De er socialt sikrede i Danmark, fordi de arbejder 1 dag på bivirksomheden i Danmark og de arbejder 4 dage på hovedvirksomheden i Malmø. Når man har den faste forbindelse, gør det ikke den store forskel, om man tager toget den ene eller den anden vej. Og det er ikke noget med langt fra hjemmet, og hvad der nu ellers hører med til det omkvæd dér, nej, det er sådan almindelig hjem-arbejdsplads-pendling. Men hvis det er sådan, at man indretter sig på den måde som virksomhed, så betyder det, at man fra indtægten på hovedvirksomheden i Sverige for de 4 dage om ugen nøjes med at betale de 25 pct. svensk bruttoskat og sparer de 33 pct. svenske arbejdsgiverudgifter, fordi hele den sociale sikring for den pågældende og den pågældendes familie er i Danmark. Bare som et eksempel.

Jeg kan ikke forstå, at der ikke er kloge folk, der også indimellem udtaler sig for de organisationer, som repræsenterer dansk erhvervsliv, der kan se, at hvis vi opretholder en retstilstand af den karakter, så risikerer vi, at hele erhvervsudviklingen kommer til at ske på den svenske side, og så kan folk få lov til at bo på den danske side, uden at vi får skatteindtægter i øvrigt, samtidig med at vi står med hele det sociale ansvar. Er det det, hr. Flemming Hansen mener er

så ondskabsfuldt ved det her forslag? Jeg forstår det ikke. Jeg forstår det simpelthen ikke.

Jeg forstår heller ikke, at man synes, det er tilsigtet og hensigtsmæssigt, hvis en dansk bosciddende langturschauffør, der er ansat hos en dansk vognmand og kører i dansk indregistrerede lastbiler, som kører langtur, kører turene så langt ned gennem Tyskland, at han kan definere sig ind under den her regel, så han kan nøjes med at betale den lave tyske skat og ikke det høje tyske arbejdsgiverbidrag.

Sandheden om det her er jo, at de personer, vi taler om her – det er den måde, det er snævert defineret på, vil jeg sige til hr. Flemming Kofod-Svendson – ikke kun betaler mindre i skat, end vi normalt gør i Danmark, men også betaler mindre i skat, end man gør i det land, hvor de betaler skatten, fordi de sparer det arbejdsgiverbidrag, som man normalt betaler i de lande, og de lande har vel at mærke høje bidrag, fordi det er via de høje bidrag i de lande, at de kan have nogle lavere indkomstskatter, end vi har.

Derfor bare den lille stilfærdige bemærkning: Vil man ikke godt fra partiernes og ordførernes side i udvalget love, at man vil bruge lidt saglig kraft på at studere det her? For det er fuldstændig rigtigt, som en af ordførerne sagde, at hvis det her var et spørgsmål om 30 mio. kr., jamen så var der ingen grund til at tage store diskussioner om det. Og hvis vi gik 3 år tilbage, ville det måske kun være 1 mio. kr. eller 2 mio. kr., for det er noget, der har udviklet sig, og hvis vi ikke får gjort noget ved reglen, der er rigtigt og ordentligt og anstændigt, så . . . . Og ingen af dem, vi taler om her, bliver ramt af mere end det, alle vi andre bliver ramt af hver dag, nemlig at betale normal dansk skat. Det er det værste, man kan blive udsat for efter det her forslag.

Og jeg forstår så i øvrigt heller ikke – jeg tror, det var hr. Flemming Hansen, der nævnte eksempelvis læger, eller var det hr. Kim Andersen? – hvorfor vi skal give en speciel høj præmie for, at de dygtige læger, vi har ansat på vore københavnske sygehuse, skal tage det overarbejde, vi også har brug for, hvis vi skal have vore ventetider bragt tilstrækkelig langt ned, at vi skal præmiere dem over skatten for at tage det arbejde i Malmø eller for, at de måske lægger deres hovedindsats i Malmø og deres biindsats i Danmark, fordi de så også får den præmie her, hvis de bor i Danmark.

Det kan da ikke være rigtigt, at hr. Kim Andersen mener, at det er en klog måde at indrette sig på, hvorimod hvis det er sådan, at man tager til Grønland, som har store problemer med at tiltrække læger deroppe, jamen så er situationen den, at så kommer man til at betale efter de regler, fordi de fleste af vore overenskomster ikke har taget højde for det her. Men hvis man går til et svensk vikarbureau og bliver lejet ud ad den vej, så får vi den situation her, i stedet for at man lægger sin arbejdsindsats her i landet og hjælper til med at løse de venteliste-problemer, vi stadig væk har på visse områder på vore danske sygehuse, hvor der ikke er ledig kapacitet mandskabsmæssigt, og derfor er en del af løsningen, at der er nogle, der er parat til at være med til at løse problemet.

Så bare den indtrængende opfordring til det mindretal, der har udtalt sig særdeles kritisk, for at sige det stiltfærdigt, i forhold det her forslag, at vi snakker om det samme, når vi når frem til anden og tredje behandling her i salen. Det synes jeg vi skylder hinanden. Man skylder måske også dem fra visse organisationer, der efter min opfattelse har været ude at udtale sig fuldstændig løsagtigt, at man en gang imellem, selv om det er ens egne venner, fortæller dem et lille sandt ord, når de tager så meget fejl, som de gør her.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Denne gang taler jeg ikke på hr. Brian Mikkelsens vegne, men på mine egne.

Jeg er altså forfærdelig ked af at blive kaldt dum, og jeg synes ikke, det klæder en minister at sige, at ens politiske modstandere, som jo også nogle gange er medspillere – det har de været i andre lovforslag – er dumme, og jeg synes heller ikke, det er rimeligt, at man siger, at alle organisationer, der ikke deler ministerens mening, er dumme. Jeg synes, man måske kan sige, at de er ukloge. Det er jo straks lidt mere raffineret.

Men jeg skal da sige, at nogle af dem, som har henvendt sig til os, er SiD-transportarbejderne fra Esbjerg, og så må jeg jo konstatere, at de åbenbart også efter ministerens opfattelse er dumme. Jeg synes ikke, det er klogt. Jeg synes ikke, det er så værdigt af en minister at føre frem.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Som en ordfører har sagt her tidligere på dagen, er der jo det gode ved det, vi siger her fra Folketingets talerstol, at hvis man skulle være i tvivl om, hvad der er sagt, så bliver det skrevet ned.

Derfor vil hr. Flemming Hansen, når nu han får læst efter, konstatere, at jeg faktisk har sagt, at hr. Flemming Hansen var klog. Jeg sagde, at jeg sjældent har hørt så mange kloge mennesker sige så meget dumt. Det er det, der undrer mig. Næ, næ, jeg ville aldrig nogen sinde tillade mig at sige noget så urigtigt, som at hr. Flemming Hansen var dum.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 45: Forslag til lov om indgåelse af aftale om ændring af Overenskomsten mellem de nordiske lande til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter. (Lønindkomst indtjent ved arbejde i regel-mæssig færge- eller togtrafik).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 13/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Ligesom lovforslag nr. L 43 til dels udsprang af de nye vilkår, vi vil opleve som en følge af den færdige Øresundsforbundelse i sommeren år 2000, ja, således er dette forslag om at ændre aftalen med de nordiske lande om at undgå dobbeltbeskatning fremkommet som en konkret del af denne udvikling.